

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 95r–96r

Odczyt: Maciej Mikuła

Rubrica

[k. 95r] [spis artykułów]^a

[1] [Cesar Ottho]^b

[2] I. De hominibus, qui penestici vocantur dicit. Si in aliquibus penestici deme[retur]

[3] II. De iniustus mensuris. Si metrete aut alie mesure

[4] III. De tribus iudiciis provincialibus. Ille supremus iudex Meydeburgensis

[5] IIII. De iure sculteti sequitur. Scultetus eciam habet tria iudicia

[6] V. De iudicio burgravii. Stuprum et obsidium iudicat

[7] VI. De clamore et vulneribus monomacha[is]. Quodsi homo vulneratus fuerit, si

[8] VII. De conflictu, qui sit in die aut. Si contingerit criminale nephas

[9] VIII. De diffinicionibus sentenciarum. Nec castellano nec sculteto

[10] IX. Quid si querimonia pernoctatur. Quid si vulneratus fuerit vir et

[11] X. De stupro et obsidiis. Stuprum et obsidium et irruencia

[12] XI. Quid si homo multis vulneribus. Quicumque vulneratus fuerit si cla[morem]

[13] XII. De obligacione pignerum. Obligat aliquis mercimonia aut alia

[14] XIII. De iure feminarum et si partes. Si aliquis ducit uxorem et pro

[15] XIII. De fiscacione seu possessione. Quando alicui sua possessio pub[licata]

[16] XV. De dono infra annum possesso. Quid masculus dat sub banno

[17] XVI. De dono in infirmitate donato. Nemo masculus vel ulla mulier

[18, 19] XVII. De hereditate ubi nec fratres nec so[rores]. Quid si hereditas in fratribus aut sororibus

[20] XVIII. De firmacione pacis. Quidquid masculus

[21] XIX. De debito per iuris extorsionem. Quicumque aliquem coram iudicio

[22] XX. De impedimento ad limina sanctorum. [/] Si aliquis ad limina sanctorum

[23] XXI. De pena, qui scabinum turpibus verbis. Quicumque scabinum in scampno

[24, 25] XXII. De concordia et rancore. Quando concordia inter discordantes

[26] XXIII. De filio. Et vir qui filium suum ter potest

[27] XXIII. Sequitur de hereditate et dono. Donum, quod viro aut mulieri datur

[28] XXV. De suppellectilibus sequitur. Ista sunt, que ad hereditatem spectant

[29] XXVI. Quid si vir alterum vulnerat. Vulnerat quis alterum vitam suam

[30] XXVII. Si duo se de stirpe Sclawica. Quid si se duo vulneraverint

[31] Sequitur de causa. Quod si duorum

[32] XXVIII. Si vir alterum vulnerat equaliter. †Si vir alterum vulnerat^c‡ Quid si se duo mutuo vulneraverint

[33] Si se duo equaliter vulnerantur. Et si se duo equaliter vulneraverint

- [34] XXIX. Si vir detinet alterum. Si aliquis detinet hunc, qui ipsum
- [35] XXX. De eo si se duo vulneraverint. Quod si se duo
- [35] XXXI. De vulneribus, que pernoctaverint. Eciam si alter alterum vulnerat
- [36] XXXII. Si vir alterum vulnerat et ambo. Si duo viri vulnerantur et ambo
- [37 pars 1, 38] XXXIII. Si vir alterum vulnerat et ipsis pax. Si vulnerat vir alterum et
- [39, 37 pars 2] XXXIII. Si se duo mutuo vulneraverint. Si duo se mutuo vulneraverint
- [40] XXXV. De equo, quid in eo convenitur. Si quis vendiderit equum
- [41] XXXVI. De fure, qui in die tres solidos. Si fur clara luce diei
- [42] XXXVII. Si vir super alium querimoniam. Conqueritur vir super alterum
- [43] XXXVIII. De hereditariis censualibus. Si homo habuerit hereditaria
- [44] [k. 95v] XXXIX. De testimonio persolutis debitis. Si debet vir testimonium perducere
- [45] XL. De testimonio pro debito. Si aliquis debet persoluta debita
- [46] XLI. De viro habente filium et viduam. Si vir ducit viduam, que unum
- [47] XLII. Quod si vir bona sua in iudicio. Si vir aliquis dederit pueris
- [48] XLIII. De hereditariis censualibus bonis. Si vir sue uxori sua edificial
- [49] XLIII. De iure liberti in emendis. Ubi alicuius monasterii obnoxious
- [50] XLV. Si vir absque herede moritur et non. Si moritur vir absque herede
- [51] XLVI. De abtestacione manus pro falso. Si unus alteri abtestare manum
- [52] XLVII. Si vir moritur, qui habuit pueros. Cum moritur vir, qui habuit pueros
- [53] XLVIII. De qualibet querimonia et testimonio. Omnis querimonia et testimonia
- [56] XLIX. Pro insidiis et spoliis. Hic stat Cunradus conqueritur
- [54] L. Quod si unus vir vulnerat. Si vulneratus vir
- [--] LI. De fure et latrone. Quando vir furem
- [58] LII. De eo, qui alterius proloquor sue. Ubi vir alterius verum loqui debet
- [--] LIII. De monomachali incitacione. Qui monomachaliter suum
- [55] LIII. De eo, qui alterum ad iudicium aut. Quicumque occisum seu vulneratum
- [59] LV. De eo, qui vitam aut manum. Qui vitam aut manum peccunia
- [60] LVI. Qui fideiusserit virum pro scelere. Qui eciam fideiusserit virum unum
- [57] LVII. De suppellectili feminarum. Si mulier accipit suppellectilia
- [61] LVIII. De armis bellicis et suppellectili fe[minarum]. Mulier pro armis bellicis gla[dium]
- [62] LIX. De diffinicionibus sentenciarum. De qua sententia prius re[quiritur]
- [63] [l] LX. De iudicio iuris. In omni loco iuris est
- [64] LXI. De fideiussoria bonorum. Si homo aut ubi vir fideiussor
- [65] LXII. Quod si vir baculis. Si vir cum fustibus
- [66] LXIII. De hereditate, que caret herede. Quod si hereditas mortaliosa [s]
- [67] LXIII. De viro, qui pueros tres aut plures. Quod si vir, qui pueros habuerit
- [68] LXV. De viro, qui alteri coram iudicio. Si vir alteri iuraverit coram
- [69] LXVI. De arestacione equorum [s]. Si homo arestat equum et
- [70] LXVII. De pena iudicis et hereditate. Quando iudex suam extorquet
- [71] LXVIII. Si vir percussus fuerit et querulare. Vir, si vulneratus aut trucidatus
- [72] LXIX. De bonis illius, que ad mortem. Et si vir descriptus fuerit aut
- [73] LXX. Si vir moritur, qui bona habet. Si autem vir moritur, qui habet
- [74] LXXI. De etate puerorum, qui tutorem. Quando puer duodecim est annorum

[75] LXXII Quomodo homo suam hereditatem liber. Si vir alloquitur aliquem, qui
 [76 pars 1, 2, 3, 77] LXXII. De pecunia taxillis acquisita. Si servus sui domini
 [76 pars 4] LXXIII. De bonis, que alicui dantur. Quicumque alteri bona sua ad servicium
 [78] LXXIII. De eo, qui se a descriptione extraxerit. Qui se extraxerit a descriptione
 [80] LXXV. Si super virum querulatum. Si vir conqueritur super alterum
 [81] LXXVI. De satisfacione petenda. Si super virum conquestum fuerit
 {Si super virum conquestum fuerit.}^d
 [82] LXXVII. De facto manifesto, quod. Omnis querela, que ad iudicium
 [83] LXXVIII. De iudicio burgravii. In iudicio burgravii
 [83] LXXIX. De iudicio iudicis. Iudex debet exercere sua iudicia
 [84] [k. 96r] LXXX. De satisfacione seu publicatione. Si vir sua bona publicata
 [85] LXXXI. De bonorum arestacione. Si vir alloquitur pannos aut bona
 [86] LXXXII. De informacione debitorum. Si vir conqueritur super virum
 [87] LXXXIII. De eo, si vir coram alium ad iusti[ciam]. Si vir cum scitu contra alium
 [88] LXXXIII. De vulneribus, que in facto manifesto. Si femina deprehensa fuerit in
 [89] LXXXV. De duplicibus pueris. Si vir duplices habuerit pueros
 [90] LXXXVI. De impropereacione scabinorum. Si vir scabinum indecenter in
 [91] LXXXVII. De homicidio sequitur. Si vir super virum querimonia
 [92] LXXXVIII. De contencione aut homicidio. Si casu contencio oritur
 [93] LXXXIX. De petitione proloquutoris. Quem vir pro advocato rogaverit
 [93] XC. De iuramento incolatus. Et quando vir moritur tunc
 [93] XCI. De eodem sequitur. Nemo potest nec pro homicidio
 [94] XCII. In iudicio enormium. Ubi eiam vir iuramentum producere
 [95] XCIII. De tutore puerorum. Quando pupilli suum verum tuto[rem]
 [97] XCIII. De civibus Meydburgensibus. Quousque cives Meydburgenses
 [98] XCV. De impedimento, quod sit coram iudicio. Nullus alterum debet impedire
 [99, 100] XCVI. De eo, quod si scultetus aliquem. Nunc attendatis super eo, si
 scul[tetus]
 [101] XCVII. De advocato, si aliquis impedi[rit]. Nunc de advocato attendatur
 [102] XCVIII. De obsidiis sequitur. Obsidia et quod femine stup[rantur]
 [103] XCVIII. De irruencia domorum. Si aliquis alteri irruenciam
 [104] [l] C. De promissione querela tenenda. Et si vir querelam suam
 [105] CI. De debitis ex parte patris. Si vir querulatur super alterum
 [106] CII. De animalibus, que noxam faciunt. Si aliquis habuerit equum vel canem
 [107] CIII. Qui suos cives spoliat. Si aliquis spoliaverit cives
 [108] CIII. De iuramento Iudeorum. Hoc est illud Iudeum et illud
 [108] CV. Sic iurabitis. Quod tu in causa
 [109 pars 1] CVI. Hic incipitur de Imperio et quovis terre Saxonie ius suum ab inicio
 statutum fuerit quovis terre Saxonie ius. Nunc placeat audire et intelligere
 [109 pars 2, 110, 111] CVII. De Imperio quamdiu in potencia steterit. Nunc dicetur
 quamdiu Imperium steterit
 [112] CVIII. De mercatoribus. Extunc mercatores dicebant
 [113] CIX. De civitate Meydburgensi. Nunc attendatis de civitate
 [114] CX. Nunc attendatis de Hallis civitate, de civitate Hallis, ubi reprobata. Nunc
 attendatis de Hallis

[115] CXI. De Meijdenburg. Nunc attendatis est, si in Meij[denburg]

[116, 117] CXII. De civitate Hallis. Nunc attendatis per quem modum ipsa pallacia fecerit

Et sic terminatur registrum.

^a pierwszy człon każdej rubryki in rubrum; ^b brak rubryki dla pierwszego artykułu; ^c skreślone przez autora podstawy; ^d pisarz powtórzył omyłkowo wcześniejszą frazę, in rubrum